

[Elgaard.]

givning. Men jeg synes, at man her er længere ude med Hensyn til det, man ønsker at opnaa gennem et saadant Forslag, end der er Anledning til at hjælpe det høje Ministerium og de Partier, som støtter det, til at faa fremmet.

Jeg vil simpelt hen sige, at vi vil være rede til, som vi altid er, gennem det kommende Udvalgsarbejde at prøve ved Socialministeriets Hjælp at fastslaa Forslagets Virkninger paa alle de Omraader, hvor der kan blive Tale om, at en eventuel Lov kan bringes i Anvendelse. Naar vi bliver stillet over for konkrete Tilfælde, vil det være langt lettere for alle Parter baade at se, hvordan vi bør afgøre denne Sag, og at blive klar over Virkningerne af en saadan Lovgivning i den kommende Tid. Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen udtalte, at selv om det kun var 2 pCt. mere Beskæftigelse, man vilde opnaa ved Forslagets Gennemførelse, var det saadan, at man i enhver Henseende maa søge at naa til den størst mulige Beskæftigelse. Ja, principielt er det rigtigt, kan jeg sige til det ærede Medlem, men vi har nu den Opfattelse, at man fra Regeringens Side, ogsaa fra det ærede Medlems Side, ofte vurderer Beskæftigelsesspørgsmaalet i Danmark under en forkert Synsvinkel, saaledes at Resultatet ikke vilde blive øget Beskæftigelse, men mindre Beskæftigelse.

Bouet: Jeg havde egentlig ikke ventet, at dette Forslag om Forbud mod Overarbejde var blevet genfremsat igen her i Rigsdagen, og det har forbavset mig noget, at det er fremsat paa et saa fremrykket Tidspunkt, hvor Rigsdagen enten gaar mod sin Hjemsendelse, eller det gaar mod Valg. Thi medens der med Hensyn til de to andre Forslag, som i sin Tid blev fremsat samtidig med dette, Forslagene om Merbeskæftigelse og om Fordeling af Arbejdet ved en Indskrænkning af Arbejdstiden, var en Mulighed for ved Forhandling at komme til en Overenskomst, idet jeg bl. a. som mit Partis Ordfører den første Gang, disse Lovforslag var til Behandling her paa Rigsdagen, udtalte, at vi fra mit Partis Side vilde gaa ind i en Forhandling om dette Spørgsmaal, saa efterlod de Udtalelser, jeg dengang fremsatte, ingen Tvivl om, at med Hensyn til det sidste Forslag om Forbud mod Overarbejde stillede mit Parti sig aldeles afvisende. Vi gør det af rent principielle Grund, ud fra den Betragtning, at Spørgsmaal om Arbejdstiden, som dette Forslag jo angaar, maa afgøres mellem Arbejder- og

Arbejdsgiverorganisationer, og hvis man fra Lovgivningens Side gennemførte et Forslag som dette, vilde man dermed præjudicere Stillingen paa andre Omraader vedrørende Arbejdstiden. Det er altsaa den rent principielle Opfattelse, vi har, som medfører, at vi ikke kan medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Hvad det rent saglige angaar, staar det ogsaa for os saaledes, at dette Forslag gennemført i Virkeligheden ikke vil kunne faa nogen særlig stor Betydning. Det er jo oplyst gennem Arbejdsgiverforeningens Statistik, at det drejer sig om 2 pCt. af det samlede Antal Arbejdstimer, medens den højtærede Socialminister har oplyst, at det var vist ca. 4 pCt., men hvilket Tal der nu er rigtigt, saa er det jo kun lidt i Forhold til den samlede Arbejdstid. Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen sagde, at selv om det var lidt, var det jo dog en Fordel, om vi kunde faa disse forholdsvis faa i Arbejde. Den Betragtning kan man naturligvis gøre gældende, men dertil maa man saa fra vor Side spørge, om den lille Gevinst, der opnaas med Hensyn til at faa flere i Arbejde ved at gaa med til et saadant Forslag, er tilstrækkeligt til at opveje det, som vi er imod, det principielle Spørgsmaal om Arbejdstidens Fastsættelse paa anden Maade end gennem Forhandlinger mellem Organisationerne.

Det foreliggende Forslag er jo bl. a. i § 4 udvidet noget, idet der er kommet et Punkt d. til, som bestemmer, at naar der skal sættes nødvendigt Overarbejde i Gang, saa skal der forhandles med den stedlige Tillidsmand, og hvis dette er umuligt, skal det hurtigst muligt meddeles Tillidsmanden. Man behøver jo ikke at være Arbejdsgiver for at kunne forstaa de Vanskeligheder, der derved vilde fremkomme, thi naturligvis er Hovedparten af Tillidsmændene fornuftige Mennesker, som, naar en Arbejdsgiver henvendte sig til dem, straks vilde give Tilslutning, men der kan jo ogsaa findes ufornuftige Tillidsmænd, som, under Hensyn til den Stilling, de staar i over for Arbejdsgiveren, vilde nægte at gaa med til et Stykke Arbejde, som det i og for sig var nødvendigt at gennemføre. Derfor vilde denne Bestemmelse kunne vanskeliggøre Arbejdet ude omkring i Virksomhederne, og jeg maa sige, at selv om vi ikke havde haft den principielle Opfattelse af dette Spørgsmaal, som vi har, saa vilde Bestemmelsen om denne Forhandling med Tillidsmanden vanskeliggøre en Tilslutning fra vor Side.

I øvrigt er jeg personlig af den Opfat-